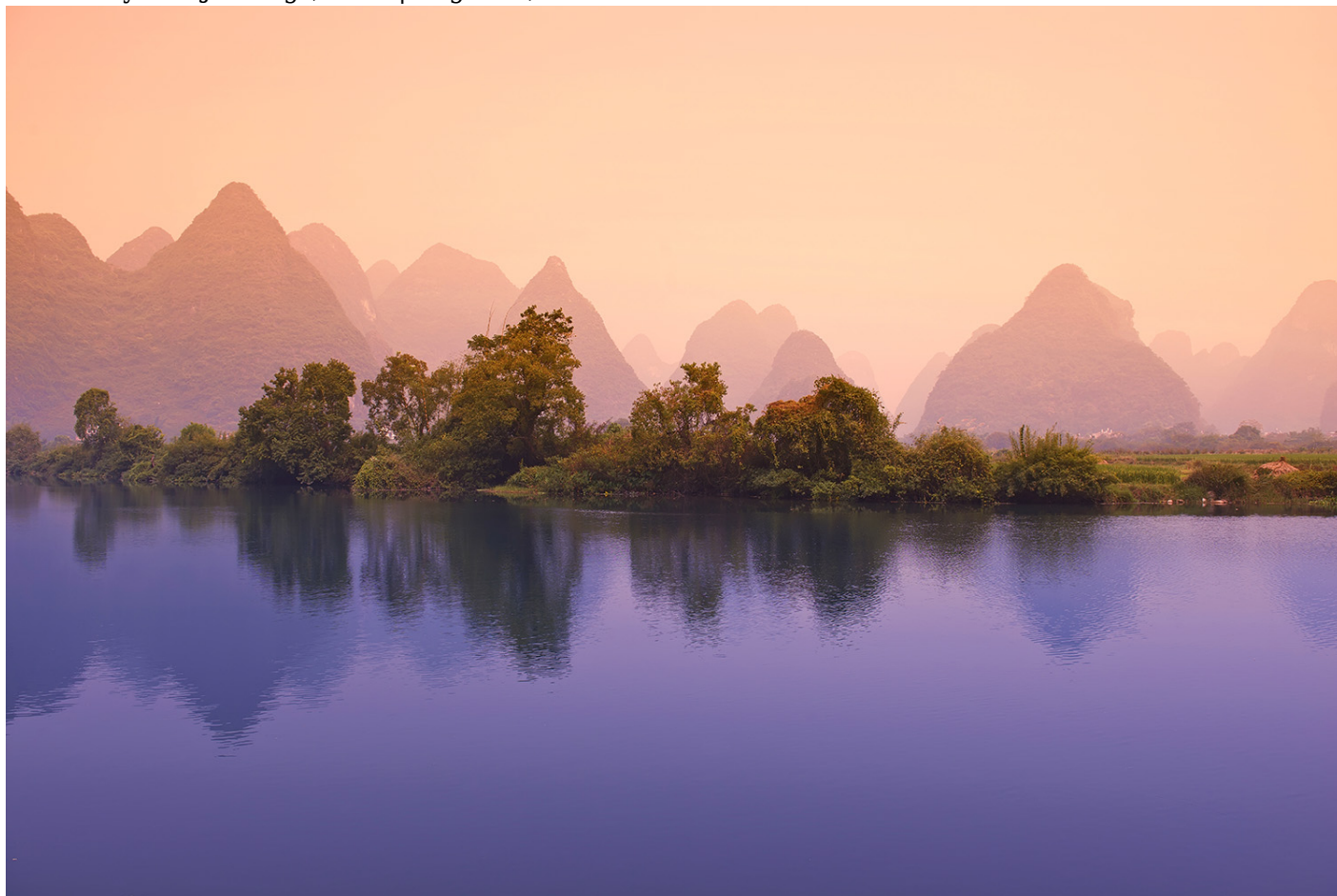


Czy Chrystus zmarł ‘drugą śmiercią’?

written by Tim Jennings, M.D. | August 8, 2008



Czytałem niedawno artykuł w chrześcijańskim czasopiśmie, w którym autor twierdził, że Chrystus zmarł drugą śmiercią. Czy słyszałeś o tej teorii? Czy w ogóle słyszałeś coś na temat drugiej śmierci? Czy potrafisz określić, czym właściwie jest druga śmierć?

Czym druga śmierć różni się od pierwszej śmierci? Jakie dowody biblijne pozwalają nam zdefiniować drugą śmierć? Czy istnieją jakiegokolwiek biblijne dowody na to, że Chrystus zmarł ‘drugą śmiercią’?

W Piśmie Świętym termin ‘druga śmierć’ użyty jest jedynie w księdze Apokalipsy 2:11; 20:6, 20:14 i 21:8. W pierwszych dwóch wersetach Biblia mówi, że druga śmierć nie ma mocy nad sprawiedliwymi – zwycięzcami w Chrystusie, którzy powstają przy pierwszym zmartwychwstaniu. Jedynie w dwóch ostatnich miejscach Biblia definiuje w jakiś sposób drugą śmierć:

Ks. Apokalipsy 20:14 – „A śmierć i piekło zostały wrzucone do jeziora ognia. *To jest druga śmierć.*” (UBG)

Ks. Apokalipsy 21:8 – „... będą mieli udział w jeziorze płonącym ogniem i siarką. *To jest druga śmierć.*” (UBG)

Według księgi Apokalipsy *druga śmierć następuje w jeziorze ognia*, lub innymi słowy *śmierć w jeziorze ognia jest drugą śmiercią*. Czy Chrystus umarł w jeziorze ognia? Czy mamy natchnione dowody na to, że Jezus skonał w spadającym na Niego ogniu? Natchnione pisma ujawniają coś wręcz przeciwnego: „Ciemność ogarnęła całą ziemię” i „Jezus zawołał donośnym głosem: ... Boże mój, Boże mój, czemu mnie opuściłeś?” (Ew. Mateusza 27:45,46).

Niektórzy komentatorzy biblijni wskazują na dalsze wyraźne różnice pomiędzy pierwszą a drugą śmiercią:

- pierwsza śmierć to śmierć, po której następuje zmartwychwstanie, natomiast
- druga śmierć to śmierć, po której *nie ma* zmartwychwstania.

Te obserwacje znajdują solidne poparcie w Piśmie Świętym (1 Koryntian 15:12-21, 42-49, 1 Tesaloniczan 4:16, ks. Apokalipsy 2:11; 20:5,6,14; 21:8). Jeśli zaakceptujemy to rozgraniczenie, wówczas musimy zadać sobie pytanie: Czy Chrystus zmarł drugą śmiercią (po której nie ma zmartwychwstania), czy też zmartwychwstał po śmierci? „A jeśli Chrystus nie został wskrzeszony, to daremne jest nasze głoszenie, daremna też wasza wiara” (1 Koryntian 15:14). W dwóch miejscach biblijne dowody wskazują na to, że Chrystus nie umarł drugą śmiercią. Czy istnieje więcej dowodów?

Chociaż Biblia nie nazywa tego ‘drugą śmiercią’ w żadnym innym miejscu, Jezus opisał pierwszą i drugą śmierć, kiedy powiedział:

„Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz nie mogą zabić duszy. Bójcie się raczej tego, który może i duszę, i ciało zatracić w piekielnym ogniu.” (Ew. Mateusza 10:28 UBG)

Chrystus rozróżnia dwa rodzaje śmierci:

- w pierwszej śmierci zniszczone jest tylko *ciało*;
- w drugiej zniszczone jest zarówno *ciało* jak i *dusza*.

Ciekawe, że słowo przetłumaczone jako ‘dusza’ to greckie słowo ‘psyche’, które oznacza ‘umysł / tożsamość / indywidualność’. Tak więc, kiedy Jezus umarł na krzyżu, czy Jego umysł / tożsamość / indywidualność zostały zniszczone, czy też zmartwychwstał jako „ten sam Jezus” (Dzieje Apostolskie 1:11), który zmarł?

Jeśli skorzystamy z Biblii jako przewodnika, mamy trzy cechy określające drugą śmierć:

- następuje w jeziorze ognia
- jest to śmierć bez zmartwychwstania
- śmierć niszczy nie tylko ciało, ale i duszę (psychikę / indywidualność / umysł).

Czy któraś z tych okoliczności towarzyszyła śmierci Jezusa? Oczywiście, że nie! Biblia podaje silne dowody na to, że Jezus nie ‘umarł drugą śmiercią’. Jeśli nie umarł drugą śmiercią, to jakie znaczenie miała Jego śmierć?

Śmierć Jezusa była środkiem do *zniszczenia* śmierci!

Chrystus stawiał czoła drugiej śmierci i zwyciężył ją, a nie uiścił nią ‘zapłaty’.

Pismo Święte mówi, że

- Chrystus „zniszczył śmierć, a życie i nieśmiertelność wy dobył na jaw.” (2 Tymoteusza 1:9,10);

- Chrystus zniszczył śmiertelne elementy rządów szatana: „... aby przez śmierć zniszczyć tego, który miał władzę nad śmiercią, to jest diabła.” (Hebrajczyków 2:14);
- Prawo Boże to prawo miłości, na którym opiera się życie i działanie całego stworzenia (ks. Powtórzonego Prawa 6:5, Psalm 19:7, Ew. Mateusza 22:37, Rzymian 13:10, 1 Koryntian 13, Galacjan 5:14, Jakuba 2:8).
- Grzech to 'bez-prawie' (1 Jana 3:4), czyli dążenie do życia nieuwzględniającego / łamiącego prawo miłości. Innymi słowy, grzech to przestępowanie zasad, na których stworzone jest życie. Śmierć następuje tam, gdzie rządzi egoizm, a ulega zniszczeniu tam, gdzie miłość króluje niepodzielnie!

Chrystus umarł, kiedy miłość przewyciężyła egoizm, kiedy Jezus w swojej hojności oddał swoje życie dobrowolnie. W Chrystusie prawo miłości – prawo życia – zostało zupełnie wypełnione wówczas, kiedy odmówił użycia swojej mocy aby zbawić samego siebie, natomiast wielkodusznie oddał swoje życie w miłości do rasy ludzkiej.

W Chrystusie, dawanie odniosło zwycięstwo nad braniem; miłość zgładziła samolubstwo, życie zniszczyło śmierć! Poprzez swoją śmierć Chrystus „zniszczył śmierć, a życie i nieśmiertelność wydobyl na jaw”! To, czego Chrystus doświadczył na krzyżu, jest wyraźnym przeciwieństwem doświadczeń tych, którzy giną w jeziorze ognia, gdzie samolubstwo odnosi zwycięstwo.

Istnieją wyraźne różnice pomiędzy śmiercią Chrystusa a śmiercią tych, którzy umierają drugą śmiercią:

- Chrystus umarł ufając Ojcu (Ew. Łukasza 23:46)
- Nienawróceni grzesznicy umierają nie ufając Ojcu (ks. Apokalipsy 6:16).
- Chrystus umarł, pragnąc ujrzyć Ojca (Ew. Marka 15:34)
- Nienawróceni grzesznicy umierają kryjąc się przed Ojcem (ks. Apokalipsy 6:16).
- Chrystus zmarł, gdy Ojciec zasłonił swoją obecność (Ew. Marka 15:34)
- Nienawróceni grzesznicy umierają, gdy obecność Ojca jest w pełni objawiona (2 Tesaloniczan 2:8).
- Chrystus zmarł na niecałe 72 godziny (Ew. Łukasza 24:1-8)
- Nienawróceni grzesznicy umierają wiecznie (Malachiasza 4:1-3, Rzymian 6:23, Jakuba 1:15, 2 Piotra 3:10-12).
- Chrystus umarł, gdy miłość przewyciężyła egoizm (Ew. Jana 3:16; 10:17,18; 1 Jana 3:16)
- Nienawróceni grzesznicy umierają pokonani przez samolubstwo (ks. Apokalipsy 21:8).

Jeśli Pismo Święte wyraźnie naucza, że Chrystus nie umarł drugą śmiercią, to dlaczego tak wielu twierdzi, że tak właśnie się stało? Ponieważ wielu błędnie zdiagnozowało problem grzechu. Zamiast uświadomienia sobie, że to grzech niszczy grzesznika – że jesteśmy śmiertelnie zarażeni chorobą grzechu; że bez zwycięstwa Chrystusa zginęlibyśmy – wielu ludzi zupełnie niewinnie doszło do całkowicie błędnego wniosku, że to Bóg zabija. Wielu wierzy, że Bóg musi zadać śmierć – że Bóg jest źródłem śmierci. Wierzą, że to Bóg karze grzech i grzeszników, zadając im wieczną (drugą) śmierć wrzucając ich do jeziora ognistego. Dlatego uważa się, że aby uniknąć kary śmierci zadawanej przez Boga, trzeba Go złagodzić lub że kara za grzech musi zostać uiszczona. Naturalnym wnioskiem tej błędnej diagnozy jest przekonanie, że Chrystus musiał umrzeć drugą śmiercią w celu uiszczenia naszej kary. Jednak Biblia naucza, że to *grzech przynosi śmierć* (Rzymian 6:23, Jakuba 1:15), a nie Bóg! Biblia wyraźnie mówi, że Bóg jest źródłem życia (ks. Rodzaju 1; Psalm 19:7; Ew. Jana 3:16; Rzymian 6:23;

8:31-34).

Wierzenie, że Jezus zmarł drugą śmiercią jest tak silnie zakorzenione w umysłach ludzkich, że nie tylko ignoruje się wszystkie powyższe dowody, ale często wykręca się logikę, aby obronić ten pogląd.

Przedstawia się argument, że ponieważ Chrystus „nie mógł przebić się wzrokiem poza ciemności grobu” (EGW, *Życie Jezusa* s.542) i ponieważ emocje podsuwały Mu myśli, że umrze na wieki, to tego rodzaju psychiczna udręka jest tym samym, co faktyczna druga śmierć. Zastanówmy się nad tym przez chwilę.

Przypuśćmy, że ktoś skazany na śmierć trafia do izby śmierci i dostaje śmiertelny zastrzyk. Czuje, jak trucizna dostaje się do jego żył, a następnie traci przytomność, ale w rzeczywistości to tylko został uśpiony środkiem znieczulającym. Trzy dni później budzą go. Czy w takim przypadku powiedzielibyśmy, że właściwie to rzeczywiście zmarł, ponieważ *myślał*, że umrze i nie miał nadziei, że się obudzi za trzy dni?”

Taki argument zmuszałby Boga do wyczyniania sztuczek i wprowadzania w błąd swoich inteligentnych stworzeń, by uwierzyły, że Chrystus w jakiś sposób umarł na wieki drugą śmiercią, ponieważ *myślał*, że już nigdy nie zmartwychwstanie. Zachęcam Cię do samodzielnego zbadania dowodów, rozważenia tej kwestii, i do wyciągnięcia własnych wniosków!

Chrystus nie musiał *umrzeć drugą śmiercią by zapłacić swojemu Ojcu odpowiednią karę*, ponieważ nigdy nie było to potrzebne ani wymagane. Śmierć Chrystusa była sposobem i środkiem zniszczenia śmierci poprzez przezwyciężenie infekcji grzechu (samolubstwa) przy zastosowaniu doskonałej, ofiarnej miłości!

Jezus Chrystus „zniszczył śmierć, a życie i nieśmiertelność wydobył na jaw” (2 Tymoteusza 1:9,10).